

דברי הנפר

"בחיים מה שאפשר זה לא מה שחשוב,
אדם עושה את מה שאפשר, חי חיים בינוניים
אפורים ולא מאושרים.

אדם צריך אומץ לעשות את האי אפשר.

יש אי-אפשר שבלעדיו אי-אפשר..."

א.ד. גורדון

גיליון מס 1903 * כ' תמוז תשס"ד * 9 ביולי 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

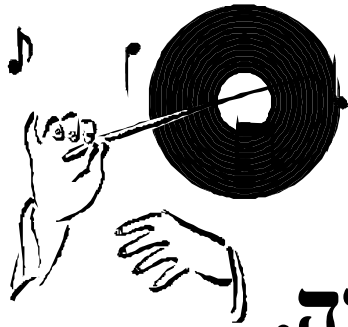
sachlav@kfar-hanassi.org.il

כיתת כרמל למצווה

כליל, יואב, עידו, ליאת, מיה, אופיר, בר,

נועם, עמרי, יובל, רע.

ומשפחותיהם

מזמינים אתכם

למסיבת קיץ

וסיום שנת בר-המצווה.

ביום שישי 9/7/2004 בשעה 20:00

המופע יתקיים על הבימה באמפי

(הביאו שמיכות וכיסאות)

כיבוד ושתיה כיד המלך.

לאחר המופע בבריקה

נשמח לראותכם בינינו.

מ

ז

ל

-

ט

ו

ב

!

ימי הולדת

11/7	ג'יסון פרלסון אשר איילון תומר לוין (נכדה)	15/7	אריאל סינה (בן 50) משה גרשמן דניאל גליק (נכד)
12/7	פרנק ווטרמן (בן 85) דוד אלמן ענווה בן-זאב כרמל מואנה איסטון (נכדה)	16/7	רותי מרכס זיו נוי לין אורן (נינה ריינס)
13/7	מיקי חייט שיפי (שוורץ) מתתיהו אריאן סוקול (נכדה בן-יהודה) אמה ליפשיץ (נכדה)	17/7	צילה מסר
14/7	ריבה בן-נתן (בת 80) ריימונד גוטר הרולד וואלך עדן פורסטר (נכדה)		

ימי נישואין

13/7	אנט וחיים מעין
14/7	דליה ורוי בוסקילה
16/7	יעל ואדי נמינוב (חתונת הזהב)

מ

ז

ל

.

ט

ו

ב

!

יזכור

כ"ג בתמוז תשל"ג 28/7/73 אריה בך
כ"ד בתמוז תש"ם 8/7/80 מר קורט גרונברג
כ"ח בתמוז תשנ"ח 22/7/98 פם מנג'יגורסקי

פרשת בלק - דרשה לעליה לתורה

הוקראה בעליה לתורה של בני כיתת כרמל ביום שבת.

בפרשה שלפנינו (פרשת בלק) בלק מלך מואב חושש מכוחם של בני-ישראל, הוא מבקש מבלעם בן-בעור לקלל את העם כדי שיוכל להביס את בני-ישראל ולגרשם. לפי המסופר אנו מבינים, כי בלעם היה אדם מכובד בעיני המלך בלק ובעיני עמו מואב. כאשר בלעם מבין כי הקללה מיועדת לבני ישראל הוא מסרב לעשות זאת אפילו בעבור כסף, זהב וכבוד, אולי מפני שידע את כוחו של אלוהי עם ישראל.

לאחר התלבטות גדולה יוצא בלעם בעצת אלוהים לדרך עם האתון לקראת בני ישראל. בדרך עוצרת לפתע האתון, ולא מוכנה להמשיך לתדהמתו של בלעם, שכועס עליה ומכה אותה. למעשה האתון רואה את מלאך ה' עומד לפניה בחרב שלופה, מה שבלעם אינו רואה. לאחר שלוש עצירות של האתון והטיות מן הדרך, בלעם רואה את מלאך ה' ומשתחוה לפניו.

בסופו של דבר בלעם שיצא לקלל יצא מברך - שלוש פעמים!!!

את סיפורו של בלעם אפשר לקחת לכיוונים שונים, אנחנו ראינו בסיפור את ההתלבטות הקשה של בלעם בין קולות פנימיים שלו (אלוהים) לבין קולות חיצוניים (בלק ושליחו). ההתלבטות של בלעם הזכירה לנו מצבים בהם בני אדם נמצאים לעיתים תכופות ובעיקר אצל נערים ונערות בתקופת התבגרותם, כאשר הם מגבשים את זהותם ומחפשים את דרכם בחיים.

אתם נכנסים לתקופה לא פשוטה זו, כאשר אתם מוצפים בקולות שונים: הקולות הפנימיים שהם הרצונות, השאיפות, החלומות, הפנטזיות וכדומה, ומנגד הקולות החיצוניים: ההורים, המורים, החבר'ה, התקשורת למיניה וכדומה. הבחירה לא תהיה קלה ותלויה בהתלבטות קשה. כמו שבלעם יצא לדרך עם האתון בתחילה לא ראה, או אולי לא רצה לראות, יהיו פעמים שאף אתם תהיו עיוורים לקולות ולמראות מכוונים. הרבה פעמים תמצאו את עצמכם הולכים בדרך מסוימת כשקולות פנימיים וקולות חיצוניים נאבקים ביניהם, מה שיצור בכם פחד ובלבול. אל תפחדו, השתמשו ב"אתון", היא החלק הראשוני שבנו, האינטואיציה, וחברו אותו לראש, לעיניים ולבינה.

ביום מיוחד זה אנחנו ההורים והאורחים שהתכנסו פה רוצים לברך אתכם כשם שבלעם יצא מברך.

קונפליקטים וקשיים בחיפוש אחר דרך יהיו, את זה לא נוכל לקחת מכם. עם זאת אנחנו רוצים לחזק אתכם שיהיה בכם הכוח להתמודד עם הקשיים, להקשיב לקולות ההורים, המורים, החברים וגם להקשיב לקול הפנימי כפי שבלעם בחר להקשיב לקול הפנימי שלו, ובסופו של דבר ללכת עם האמת שלכם כי רק איתה תוכלו לחיות בשלום.

מזל-טוב

תמר המאירי ומיכל דדוש

שיוך דירות – הערות למסמך העקרונות

יש לי כמה הערות למסמך העקרונות שחולק לנו. לאחר שהשתתפתי ביום העיון ב 11/6/04, החלטתי לשתף את כלל החברים בכמה מהשגותיי על אף שברור לי שהמקום לעשות זאת הוא בצוות שמכין את המסמך. מסמך זה נכתב לצוות.

נתחיל בכך, שאני לא מוכן לעשות הכל כדי לרשום את הבית על שמי. לכל תהליך יש טוב ורע. אני אנסה להציג תמונה מאוזנת. מכיוון שצוות שיוך הדירות מתרכז בצד של הטוב של התהליך, אצלי תהיה נטייה למה שאני רואה הצד הרע של התהליך. אין זה להציע שאני מתנגד לו, ההיפך אני תומך בתהליך שמעמיד אותנו חזקים יותר מול נושים חיצונים של האגודה לה אנו שייכים. אני רק לא מוכן לכל מחיר.

אני חושב שלכל התהליך יש סיכון גדול להרבה חברים, שיוותרו על זכויות רבות, תמורת בית שמחירו בשוק לא רב. חבר שחי בקיבוץ 20 שנה, זכאי יחד עם אשתו לדמי עזיבה של 250-300 אלף ש"ח. על פי מסמך העקרונות - עם רישום הבית על שמו של החבר הוא מוותר באחת על דמי העזיבה שלו. עכשיו החבר נמצא בדילמה – אם ירצה לעזוב האם יוכל למצוא קונה שישלם לו לפחות את שווי דמי העזיבה? ואם לא ירשום את הבית – האם הקיבוץ יוכל לעמוד בתשלומים של דמי העזיבה? אם הקיבוץ לא יוכל, אז למה לרשום את הבית היום? אפשר לחכות עוד כמה שנים ואם עד אז לא יעזוב את הקיבוץ, תמיד יוכל לרשום את הבית בשלב מאוחר יותר. אם יחליט בעתיד כן לעזוב, יוכל לבחור בין לרכוש את הבית ולמכור אותו במידה והקיבוץ לא יכול לעמוד בתשלומים, או אם הקיבוץ עדיין יכול לעמוד בתשלומים, אז יותר קל לקבל אותם מדמי מכירת הבית.

בכלל למה שנוותר על זכות דמי העזיבה? זוהי החלטה פנימית שלנו. האם שכיר שעבד כל חייו ורכש לעצמו בית לא זכאי לפיצויי פיטורין? למה חבר שעבד בחוץ לא צריך לוותר על דמי העזיבה (שמוחלפים על ידי פיצויי הפיטורין) וחבר שעובד בקיבוץ כן חייב. בואו נבטל את העיקרון הזה או לפחות, נטיל על הקיבוץ את החובה לשלם את דמי העזיבה, תמורת ויתור של החבר על זכויותיו בבית והעברתו לרשות הקיבוץ. במסמך הוצע לקבוע שחבר זכאי לבית תקני לאחר 28 שנות חברות. למה כל כך הרבה? בגלל שהמשכנתא הארוכה ביותר של משרד השיכון היא ל 28 שנים. אדם ממוצע בישראל שילם על הבית הרבה יותר מהר. אם אנו קושרים את התנאי הזה לויתור על דמי עזיבה, אז יש אולי הגיון לעשות אפליה לפי וותק ואת זה ניתן לעשות רק על ידי תשלום לפי שנים, אך התוצאה לא הגיונית. יש חברים שחיים כאן 56 שנים והם מקבלים את אותו הנכס שמקבלים חברים בעלי 28 שנות וותק – רק שהם מוותרים על הרבה יותר דמי עזיבה.

האם יורשים של חבר שנפטר צריכים לחכות להחלטת הקיבוץ, אם יקבלו פיצוי כספי או שאולי הקיבוץ יוכל להחליט, שהם לא זכאים לגור בקיבוץ על אף זכותם לרשום את אחד מבתי הקיבוץ על שמם. ולמה שהם יחכו לרישום בפועל של כלל הדירות? האם במידה וקבוצת חברים ידחו את הרישום תדחה גם זכותם של היורשים? האם אנחנו באמת מעוניינים להקשות על יורשי חבר שנפטר או לקבוע את זכותם בצורה מפורשת ואוהדת.

מדידה, תכנון וקביעת ערך הבית – האם אנו כל כך לחוצים בזמן שצריך תוך 30 יום להשיג על כל תוכנית? ואם זה ייקח 60 יום? תהליך זה הוא התהליך שבו כל אחד מאיתנו יקבל נכס וישווה אותו לאחרים. הרי השמאי יקבע שהנכס של פלוני שווה 100 ושל

אלמוני שווה רק 60. פלוני ירצה להוריד את שווי הנכס כדי לא לשלם את ההפרש. אלמוני יטען לאפליה ברישום וידרוש את ההפרש בכסף. תהליך זה ארוך ומורכב גם לאנשים שהתנסו בו בעבר. לנו יש 30 יום להחליט!

מודל הזכאות שקיבלנו אינו מוגדר חד ערכית. במהלך יום העיון אישר לי העו"ד שהרצה לנו, את העובדה הזאת. לא אוכל להתייחס כאן לנושא זה כי הוא יורד לפרטים.

הגבלות על החבר – טוב נכון שהבית רשום על שם החבר, אך אסור לו לעשות בו כל שימוש שלא בהסכמת הקיבוץ? אפילו היום אתה יכול להזמין את הדודה שלך לחיות בביתך תקופה (כשההתחשבות ביניכם אינה עניין של אף אחד). אז למה ההגבלות האלה? נכון ששומרים על שאר החברים מהאפשרות של שכנים לא רצויים, אך המחיר שאנו משלמים הוא שהבית לא ממש שלנו. בואו נקבע שהחבר ישכיר את הדירה והקיבוץ יקבל זכות סירוב ראשונה, לאחר שהוא הכיר את השוכר \ רוכש הפוטנציאלי.

האם חבר שעובר לבית סעודי מאבד את הדירה. האם תשלומי הבית הסעודי יבואו מהשכרת הדירה. שימו לב לאבסורד שבתקנון – אם החבר מצא שוכר חיצוני הוא יקבל את שכר הבית. אם לא ימצא שוכר, הקיבוץ יכנס לנעליו ואז החבר לא יקבל כל תמורה, אלא הקיבוץ ישתמש בדמי השכירות למימון אחזקת החבר בבית הסעודי.

מיסים – רכשתם בית מחוץ לקיבוץ קיבלתם במחיר הנקוב את כל הזכויות. אצלנו בקיבוץ אחרי 30 שנה, רכשתם בית תמורת וותק אך לא את המיסים. הקיבוץ כבר התנער מהתשלום. אולי נבחן איך תשלום המיסים כן הופך לחלק מהתהליך, לפני שנקבע עיקרון כל כך נוקשה.

מסמך העקרונות, בנוסח שהוצג לנו, מגן על הקיבוץ בפני החברים. בואו ננסח אותו כך שיגן על החברים בפני הקיבוץ!

אני מסיים כאן כדי לעורר ולקבל תגובות. (אך יש לי עוד הערות בהמשך).

אורי אדלשטיין

כפר הנשיא
ד.ג. גליל עליון 1, 12305, טל' 04-6914970, פקס 04-6914570
7.א. kehila@kfar-hanassi.org.il

משרד מנהל הקהילה

23/6/04

לכבוד

מר יצחק הרשקוביץ- מהנדס המחוז

מע"צ צפון

נצרתמר שלמה גולדמן – מנהל המחוז ומפקח תחבורהמשרד התחבורהחיפה

שלום רב!

הנדון: תחנת הורדת נוסעים בצומת טובא/זנגריה, כפר הנשיא

אנו הח"מ, מבקשים להפנות את תשומת ליבכם לכך שאין תחנת הורדת נוסעים בצומת זו לאוטובוסים הנוסעים דרומה מקריית שמונה או מחצור הגלילית.

אוכלוסיית טובא וזנגריה וכפר הנשיא מונה כ- 7000 נפש, בשני היישובים קיימת אוכלוסייה מגוונת, אמהות ילדים ומבוגרים המשתמשת באופן קבוע בתחבורה ציבורית.

אנו מדגישים שאין תחבורה ציבורית הנכנסת ליישובים.

מצב זה גורם לאוכלוסייה הנעזרת בתחבורה ציבורית, לכתת רגליהם מתחנת אגד בתוך ראש פינה, ליד מעגל התנועה עד לצומת המזכרת. המרחק גדול, וכידוע הוא "גדל" לעת קיץ כשהשמש קופחת, ולעת חורף כאשר קר או גשום.

מצב זה הוא בלתי אפשרי !!

אנו מבקשים לציין במיוחד את הסכנה הכרוכה בהליכה רגלית בין אתר ההורדה, ובין תחנת ההסעה בצומת לכיוון היישובים. מסוכן ממש ללכת במסלול זה, ובמיוחד לחצות את הכביש הסואן לכיוון קריית שמונה.

לעת הזאת, בה הוצב רמזור בצומת והורחב הכביש וכו', אנו מבקשים כי תסודר אפשרות עצירה לרכב ציבורי בצומת לטובת אוכלוסיית היישובים המוזכרים לעיל.

לתשובתכם אודה!

בברכה

חוסיין אל - הייב
ראש מועצת טובא / זנגרייה

קובי לם – מנהל קהילה
כפר הנשיא

העתקים: אהרון ולנסי – יו"ר המועצה
אורי אמיר – מהנדס המועצה

כפר הנשיא

ד.ג. גליל עליון 1, 12305, טל' 04-6914970, פקס 04-6914570

04/07/04

לכבוד
מנהל "אגד"
קרית שמונה

א.ג.

תמיד אהדתי את חברת אגד כי התרשמתי משירותה הטוב בהשוואה לשירותן של חברות תחבורה ציבוריות אחרות באזורים אחרים בעולם. זו גם הסיבה לכך ש"החוויה" אותה עברתי לאחרונה גרמה לי הפתעה ותסכול:

ביום ה' שעבר – 1/7/04 – בדרכי הביתה לכפר הנשיא באוטובוס מס' 500 מחיפה לשם נסעתי במשך מספר שבועות כדי לקבל טיפול רפואי בביה"ח רמב"ם. האוטובוס לא היה עמוס, מיזוג האוויר היה טוב, והנהג היה כעסן, דבר שהפתיע אותי כי בדרך כלל אני מוצא שנהגי אגד הם נעימי סבר. הכל הלך כשורה עד שלחצתי על הפעמון כדי לרדת בתחנה שלי בהצטלבות הכביש של ראש-פינה המוביל לכפר הנשיא ולטובא. להפתעתי הגדולה הנהג אמר לי שלא קיימת כל תחנה בין ראש פינה לחצור. נדהמתי! ויותר מכך – הנהג התייחס אלי בחוסר נעימות קיצוני, גם לאחר שהסברתי לו שנעזרתי בתחנה הזאת במשך שנים רבות כמו מאות אנשים אחרים. בלית ברירה הלכתי ברגל מראש פינה לפינת הכביש לכפר הנשיא. היה חם מאד, הכאבים בגופי גברו, שמחתי שהפגיעה שלי הייתה בכתף ולא ברגל. הדרך אותה היה עלי לעבור, היא דרך מסוכנת מאד, הכביש הזה הוא בעל שני צמתים עמוסי תנועה ומהווה סכנה להולכי רגל. אנשים קשישים וודאי וודאי אינם מסוגלים ללכת בכביש כזה.

כעבור 5 דקות אחרי שהגעתי לפינת הכניסה לכפר-הנשיא, עצר רכב מטובא והנהג הערבי שהיה נעים ההליכות, הסיע אותי לכפר הנשיא. כשהבעתי את תודתי הוא אמר "בשביל מה קיימים שכנים אם לא לעזור אחד לשני?" השוני בהתנהגות בינו לבין נהג האוטובוס בו נסעתי הייתה קיצונית ביותר!

בבת אחת איכות החיים שלי ושל רבים אחרים צנחה באופן דרמטי. אין לי הסבר מדוע חברת אגד החליטה לעשות מעשה כה חסר מחשבה וחסר התחשבות.

לפני הרבה שנים קיבוץ כפר הנשיא ביקש מאגד להקים תחנת עליה והורדה בצומת ראש-פינה כפר-הנשיא, לאוטובוסים שנוסעים מקרית שמונה דרומה. הם סרבו בעקשנות. קמה חברת אוטובוסים חדשה עם קו מקרית שמונה לצפת והם מיד העמידו תחנה במקום הזה.

אני בטוח שחברת אגד עשתה טעות ביורוקרטית ולא מתכוונת ליצור קשיים וצרות לאלפי התושבים של טובא, כפר הנשיא ואזור התעשייה. הרי בכל הפרסומות של אגד אנו תמיד רואים נהג מחייך שאומר לנו כמה שאיכפת לחברת אגד מציבור הנוסעים שלה. שלכם בתקווה.

לורנס מרקוסון
חבר קיבוץ כפר הנשיא

העתק: אהרון ולנסי – ראש מועצה גליל עליון
מר חוסיין אל-הייב – ראש מועצה טובא-זנגריה
קובי לם – מנהל קהילה - כאן
שר התחבורה
דברי הכפר

הפנסיה של חברים העובדים במשק.

8

תגובה לתגובות.

אני עדיין לא מצליח להבין מכל הדיבורים סביב ועדת הפנסיה, למה אנו לא מתחילים להפקיד את ההפרשות החודשיות של חברים, שהמעסיק שלהם הוא הקיבוץ (קהילה ועסק), באותה צורה כמו שאנו עושים עבור שכירי הקיבוץ.

כפר הנשיא מעסיק היום כ- 50 שכירים ו 70 חברים. את שכר השכירים מכינה חברתי הטובה דורית. כחלק מתהליך הכנת התלוש היא מפרישה מכל עובד את הפרשת העובד (5% ממשכורתו) ומוסיפה לזה את הפרשת המעביד (עוד 13.33%) ומעבירה את כל הכסף לסוכן ביטוח חיצוני, שמתמחה בביטוח פנסיוני, קשור לחברת ביטוח ויודע לתת יעוץ לעובד כיצד עליו לנהוג עם הכסף. ככל הידוע לי, לדורית אין כל חלק ביחסים שבין העובד לסוכן הביטוח (אלא במידה שהעובד מבקש את עזרתה ברמה האישית). ההחלטה כיצד לנהוג עם הכסף היא בידי העובד בלבד. הוא יחליט כמה הוא רוצה להשקיע בביטוח למקרה מוות וכמה הוא משאיר לפנסיה שלו. (ויש עוד נושאים רבים וההחלטה הרבה יותר מורכבת ממה שנשמע).

מה הצעתי במכתבי הקודם בסוגיה זו? לנהוג באותה צורה עם החברים. את השכר ואת ההפרשות מכינה דורית לחברים בדיוק כמו לשכירים. הצעתי היא להעביר את הכסף דרך סוכן חיצוני. הסוכן ישב עם כל חבר בנפרד והחבר יחליט איך לחלק את הכסף בין הקרנות. ואני בטוח שכל חבר שיבקש עזרה מדורית יקבל אותה (בחנינם). אין צורך בוועדה שתחליט מה טוב לחבר. 98% מאזרחי המדינה יודעים להחליט לעצמם. גם חברי הקיבוץ הזה יודעים.

לחבר שמרוויח שכר של 5000 ₪ בחודש מופרשים כל שנה 11,000 ₪. 3,000 ₪ מתוך זה, ירדו מהתקציב של אותו חבר. הכסף משולם בכל מקרה לקרן פנסיה. אז למה שלא נאפשר לחבר להחליט ותוך כדי כך להבין מה קורה עם הכסף שלו. עד שלא נעשה כך אבי ימשיך (ובצדק) לדרוש לקבל תלוש אמיתי.

הגרעון האקטוארי שעבורו הוקמה ועדת פנסיות, יכוסה, כפי שנאמר, רק על ידי מכירת נכסים. מכירת הנכסים תסמל בבוא היום את סיום חיינו המשותפים וסיום הערבות ההדדית בינינו. השאלה היא האם אנו רוצים, בגלל הגרעון האקטוארי להקדים את מכירת הנכסים (בכל מחיר) או להמשיך לחיות כמו שאנחנו חיים היום ואם תעלה הזדמנות למכור נכס, נמכור אותו ואז נחליט איך לחלק את הפדיון. אין הגיון להגיד שעלינו להביא 14 מיליון שקל לכיסוי הגרעון ואז לבצע מכירת חיסול כדי לכסות חלקית את הגרעון. ככה נאבד את הערבות ההדדית וכנראה שלא נשאר עם כל כך הרבה כסף ביד. כן! קרחים מכאן ומכאן.

מאיפה אנו משלימים היום את הכנסת החברים הפנסיונרים, שאין להם קצבה חיצונית? מתוך המסים הפנימיים. יש כאלה בהנהלת המשק שמציגים את זה כתלות של אותם חברים בחברים העובדים, ולכן מחפשים לממש מקורות חיצונים להקים קרנות פנסיה אישיות ולתת הרגשה לכל אותם פנסיונרים, שהכסף מגיע להם בזכות. ואני אומר לכם שזכותכם קיימת ומבורכת ועדיף לכם ולנו לשמור את הכספים והנכסים שהשקעתם בעבר הרחוק, ליום שבו יבואו המפרקים, והמסים של השכבה העובדת יעברו למדינה, והחברים יגורו בדירות המשויכות ויראו עצמם חלק מהשכונה הנבנית בסמוך. אני מתנגד לשימוש שוטף

בכספי החסכונות שנעשו לפני הרבה שנים על שם מספר ותיקים. יש להמשיך ולהחזיק בחסכונות אלו כבטחון לכל אותם פנסיונרים. ותודה למי שמנע את מכירת חלקנו בתנובה לשימוש זה.

עוד מילה על דף מידע האחרון (מס 581). הקרן (הנוכחית) לא מעניקה גימלה לשארים של נפטר שטרם הגיע לגיל הפנסיה, אלא מחזירה את כל הכסף שהושקע בקרן (עם ריבית והצמדה) עד ליום המוות. (לכן במקרה של שושנה אין גמלה אלא סכום חד פעמי.) במידה והנפטר מת לאחר גיל הפנסיה והתחילו התשלומים לקצבת הפנסיה אז אין יותר החזרים. הפנסיה שעליה חתמנו בשנת 1994 לא כוללת קצבת שארים אלא זקנה בלבד. קרן פנסיה לא מחזירה כסף לאחר גיל הפנסיה כי היא מבוססת על הסטטיסטיקה שחלק מהמבוטחים חיים שנה לאחר גיל הפנסיה וחלק מחזיקים עוד 30 שנה ולהם משלמים כל הזמן. הקרן עושה חישוב ממוצע וקובעת תוחלת חיים והתפלגות סביבה ובהתאם מנהלת את הקצבאות שלה. הקרן לא תוכל להתקיים אם היא תחזיר כסף לכל מי שלא הגיע לגיל הממוצע ותשלם נוסף לכל מי שעובר גיל זה.

אורי אדלשטיין

בת נולדה מזל-טוב!

להורים—אייל וליאת גולן
לסבים—אורי ופנינה
וג'ק ורות
ולכל המשפחה

28/6/04

נשות טובא בקיבוץ

באחרונה, פנו מספר רב של חברים, כדי להביע חוסר שביעות רצון מכך שתושבים, בעיקר תושבות – נשים מטובא, נכנסות ויוצאות מהקיבוץ, בשעות אחה"צ והערב. רובן מתרצות את בואן לאורה המר, שכידוע מפעילה את פרויקט "שכנים".

התקיימה שיחה עם אורה בנושא בה לקחו חלק גם צילה וקובי. אורה טוענת שכיום פרויקט "שכנים" מאוד מצומצם בפעילותו. מתקיימת קבוצת נשים להעמקת הכרות. הקבוצה מתארכת בכל פעם ביישוב אחר, ובינתיים התארכה פעמיים בכפר הנשיא. כמו כן תתקיים קייטנה לילדי היישובים שתתבצע גם בקיבוץ. הקייטנה מתקיימת זו השנה הרביעית.

חוץ מפעילויות אלו, אין לאורה כל קשר לנשים מטובא, המגיעות לקיבוץ כדי ללכת כספורט מסביב הקיבוץ או במדרכות.

תלונת החברים עסקה בתופעה זו, ובעיקר בשעות הלילה. היות שהדבר אינו מקובל על קבוצה כל כך גדולה של חברים, המרגישים כאילו עושים בביתם האישי/הקיבוצי כבתוך שלהם, נצטרך לחפש דרכים נאותות להפסיק פעילות זו ע"י נשות טובא, או למתן אותה.

סיכום: קובי

חיסון נגד דלקת כבד – צהבת מסוג A ליוצאים לסיני

בעקבות התפרצות דלקת כבד A בקרב חיילים בחופשה בסיני, ברצוננו להזכיר שלפי עדכון ההנחיות ליוצאים לחו"ל, החיסון הפעיל נגד דלקת כבד A מומלץ לכל מי שלא חלה במחלה זו בעבר, לא חוסן בחיסון פעיל, או יודע על העדר נוגדני anti-HAV ונוסע לסיני לכל תקופה שהיא.

בברכה,
דר' פאול סלייטר
מנכ"ל המחלקה לאפידמיולוגיה.

השכונה ואנחנו - בעיקר אנחנו

* במועדון החברים נכחו כמקסימום 20 חברים, לשיחה/הרצאה (הבנתי שזה היה שידור חוזר שלישי) בנושא לעיל.
אני אישית הגעתי, כי נושא האינטגרציה בינינו לבין השכונה בהחלט מעניין אותי. אישית גם עזבתי את השיחה – הרצאה של מיכל (אחרי חצי שעה). אני מבינה שאדם צריך להתפרנס ולהרוויח את לחמו איכשהו, אבל מה שאפשר לומר בחצי שעה נראה לי קצת מוגזם למרוח על שעתיים, עם שקפים עם המון מילים, ופירוט והסבר עד כדי מיאוס. גם קצת התפלאתי שחברי הצוות החתומים על ההזמנה למפגש – רובם למעט קולין, לא הגיעו לפגישה. אולי כבר נמאס להם לשמוע.

* המכתב של קטיה ממוען לדעתי אל כולנו ויש לחפש ולמצוא תשובה ופתרון לבעיית החינוך המשותף, שכבר כנראה אין לו כל כך שותף. אסור שיקרה בחברתנו מקרה שילד יישאר בבית בחופש קיץ או חג, כי הוריו אין ידם משגת לשלם עבורו לפעילות, שהשכבה שלו שותפה ופעילה בה.
אגב במפגש שציינתי לעיל – על השכונה צמודת קיבוץ, הוסבר והודגש, שחינוך החובה יצטרך להיות כאן זול יותר - ותואם את חוקי המדינה לגבי נושא זה....
אני מקווה שבשעת כתיבת שורות אלה כבר הגיבו נרתמו, אנשי החינוך והנהלת הקהילה למצוא פתרון למשפחה זו ולכשכמותה.

* יש להודות לאורי א. לאבי, לאיתן, ועוד חברים כאלה, שעומלים ועושים חשיבה נוספת, ממבט אחר, בנושאים שעומדים היום על הפרק, נושאים שמאוד חשובים להמשך חיינו כאן. על פי רוב – מטבע הדברים - אנחנו שומעים רק צד אחד של הדברים מובא אלינו מוגש מבושל ולעוס ומוכן - ע"י חברים שכמובן השקיעו ולמדו את הנושא, אך זה עדיין רק פאן אחד של הדברים.
לא לכולנו יש את הידע והכוחות להעמיק ולהתמודד עם הנושאים יותר בהרחבה, בדרך מבינה עניין וחכמה. תודה לך אורי וחברים שאתם כותבים לנו כאן מעל גבי דפים אלה - ופוקחים את עינינו להבין עוד, ולראות עוד.
ולכולנו נאחל, שנדע לשקול את הדברים שעומדים כיום על הפרק לשיקולינו, על הצד שיהיה הכי טוב עבורינו, להווה שלנו ולעתיד לבוא.

*בהזדמנות זו, אני רוצה שוב להביא את הנושא החשוב הזה של: קיום סדנה בנושא עצמאות פיננסית, אצלינו כאן בכפר הנשיא.
מנחת הסדנה הזו היא: **גבי הרדן** - שהיא יועצת עיסקית, בנוסף לתארים של מנהל עסקים ופילוסופיה. מקיימת סדנאות בכל רחבי הארץ בין שאר הסעיפים הנדונים נשמע על הצד הפסיכולוגי של הכסף, איך עושים החלטות פיננסיות ומה בעצם המשמעות של כסף. **כתבה את הספר: "עצמאות פיננסית"**.
בקרוּב אוציא דף הרשמה למעוניינים להשתתף בסדנה זו. (ארבע שעות סדנה, באחד מימי שישי בבוקר).

שושנה שרקי

ציר כפר-הנשיא¹² לוינשטיין

כאמור, לאחר עפולה ורמב"ם הגעתי לבית החולים השיקומי, בית-לוינשטיין ברעננה. בית לוינשטיין הוא יותר ממה שמספרים עליו, פשוט צריך לראות מהצד את הנעשה שם.

כבר בשער הכניסה מרגישים שהגענו למקום שונה. כניסה יפה עם גינות וספסלים, רחבת גרנוליט גדולה בקומת הכניסה, אולם גדול עם שולחנות וכסאות, מזנון שפתוח מהבוקר עד הערב לנוחיות החולים ומלוויהם.

במחלקות עצמן הצוות הרפואי עושה עבודת קודש והכל באדיבות וכבוד לחולה, תוך רצון לשמש אוזן קשבת לבעיותיו של החולה, לספק לו את הטיפול המתאים, והעיקר להעמיד אותו כמה שיותר מהר על הרגליים למצב שיהיה עצמאי בניידותו.

מערך העבודה הוא כזה ש-24 שעות משגיחים עליך ועושים למענך 90% מהעבודה, ואת השאר אתה צריך להשלים בעצמך, ולתרום למאמץ השיקום.

כל בוקר מגיע צוות סיעודי, מעיר את החלים ולוקח אותם אחד אחרי השני לשרותים ולמקלחת. משתדלים לקחת גם חולים קשים ולא עצמאיים. לאחר המקלחת יוצאים מהחדר לכיוון חדר האוכל, שם מודדים לחץ דם, סוכר ומקבלים תרופות. בחדר האוכל יש צוות של מתנדבים ואחיות, שעוזרים לחולים המתקשים באכילה, ומאכילים אותם. לכל חולה יש את התפריט שלו על פי מצבו הבריאותי ועל פי יכולת הבליעה שלו.

לאחר ארוחת הבוקר מתחילים בפעילות השיקומית במחלקות הפזיותרפיה והריפוי בעיסוק. כל חולה מקבל דף פעילות שבועית. מי שיכול מגיע בכוחות עצמו ומי שלא, שולחים לו שליח מהמחלקה ללוות אותו ולהחזיר אותו.

בפזיותרפיה, מקום שממש הלהיב אותי והתרשמתי ממנו עמוקות, יש צוות גדול של מטפלים, שעובדים במסירות וסבלנות אין קץ, גם עם חולים קשים במיוחד, והכוונה היא להעמיד כל חולה על הרגליים בלי קשר למצבו הבריאותי.

בריפוי בעיסוק המצב דומה. מאבחנות מקצועיות מתחילות לעבוד איתך. תחילה עושים היכרות עם החולה ומתחילים בעבודה, והכל תוך כדי חיוכים ודיבור שקט, שנותנים לך הרגשה של נינוחות שגם אם אתה טועה בתרגיל מסויים זה לא נורא ואפשר לתקן, ואם אתה מצליח לפתור תרגילפשוט אתה מלך ליום אחד.

לאחר כחודש במחלקה יש לי רק שבחים וכל שנשאר לי לעשות הוא לברך את הצוות הרפואי ביישר כח, שלא תהיה להם הרבה עבודה ולכל החולים שיחזרו הביתה בריאים ושלמים.

וחשוב מכל זאת האמונה, ושיעבור הכל ממול.

שבת שלום, שבי

תזכורת: כניסת שבת: 19:25 יציאת שבת: 20:33 **פרשת השבוע: פינחס**

דיווח מההנהלה הרחבה של "עמק החולה"

בישיבה שהתקיימה ב- 1.7.04 הוחלט להוריד באופן משמעותי את תשלומי ההורים לביה"ס. בתשס"ה יעמדו תשלומי ההורים על 2,290 ₪ בלבד.

(לשם השוואה- בעינות הירדן תשלומי ההורים הם למעלה מ-4,000 ₪.)

תמר וולפין

מבית-לונשטיין לבית-בלונד

לידיעת כל החברים ומשתמשי השרות בבית-בלונד, בשעה טובה חזרתי הביתה, לאחר היעדרות של חודשיים. בתקופה זו החליף אותי יוסי מלינה וזה הזמן והמקום להודות לו מקרב לב על העבודה המסורה שלו, ומיום שבת 3/7/04 ציונה ואני עומדים שוב לרשותכם בבקשות לקבלת חדר בבית-בלונד. בחודשים יולי ואוגוסט החדרים די עמוסים באורחים והלחץ לקבל חדר הוא גדול, אך אנו משתדלים להיענות לבקשות עד כמה שניתן.

תזכורת לכל המשתמשים – ניקיון החדר הוא באחריותכם. השתדלו לזכור לכבות מזגנים ביציאה מהחדר.

בוואו נעזור אחד לשני להנעים את השהות בחדרי האירוח.

שבת-שלום,
שבי וציונה

פירוורים

רגע לפני שגל החום העומד בפתח עומד להמיס כל זיכרון רטוב מהחורף האחרון, והמזגנים שמתחננים לקצת הפוגה, התפנינו לאסוף עבורכם מעט פירוורים:

עונת חגיגות בר המצווה מייצרת מפגשים ואירועים מרגשים. **יואב האריס** חגג בבריכה באירוע רב משתתפים, בירה, תירס, אבטיחים, ובעיקר אווירה שהזכירה ימים עברו. לכבוד האירוע באו מקרוב ורחוק בני כיתת **סנונית** של האם המאושרת **הדסה**. בין החוגגים נראו **גדעון לוי** שהגיע במיוחד מחו"ל, **אמיר וג'נט נמנוב** שהגיעו במיוחד מכרכום, **יואב עדר**, ו**משפחת כהן** כמעט על כל שלוחותיה. (סליחה עם כל אלו שלא הוזכרו).

אחד השולחנות אופיין כשולחן עם "ראש פתוח" במיוחד. מסביב שולחן זה הסבו **שבי מזרחי ואבי רוזנקרניץ**.

ביום שבת עברו החוגגים לחדר האוכל כדי לשמח את **בר המאירי** ומשפחתו. לאירוע הגיעו במיוחד מארה"ב **עמית** ואשתו.

האירועים נמשכו לרגל חגיגות היובל הפרטי של **לאה כץ**. כיתת **איל** בהרכב כמעט מלא הפתיעה את הצעירה הנצחית בפאב, בערב מרגש שכלל סיפורי צ'יזבטים, יין, ואפילו את **נחמן**. למחרת נפגשו **האיילניקים**, שחגגו גם הם באותה הזדמנות יובל משותף, לארוחת בוקר בפארק וטיול מסורתי ל**אבן התותח** (מי זוכר?)

איל אחר שמגיע לו מזל טוב, הוא **אייל גולן** (לא הזמר) ואשתו. **לפנינה ואורי גולן** הסבים המאושרים וכמובן ל**רות וג'ק גולן** "הסבים הגדולים" להולדת הבת.

ניב מעיין - סגן **ניב מעיין** בשבילכם, סיים בשבוע שעבר את קורס הקצינים, וגרר את ההורים הגאים למסע מפרך (איזה מזל שזה ברכב ממוזג ולא מסע כומתה) עד למצפה רמון. (מה תגיד ויקי **כנפו**?)

אירועי הקיץ של הנעורים/נעורון נפתחו בסערה, בקרב עקוב מכדורי צבע במתחם ה- paint ball באיילת השחר. גם המפסידים מאוד נהנו. "**גיבור הקרב**" ייכנס להיסטוריה ויילמד בקורסים של **מורשת הקרב הגלילית**, היה ללא ספק **נמרוד דדו**, שצלף ללא רחם והצליח לצבוע באדום קבוצה שלמה. מתי יכירו ב paint ball כמקצוע אולימפי?

כדי להירגע מאירועי הקרב הקשים ירדו החבר'ה לכנרת כולל לינת לילה על החוף ופעילות כייפית במים.

התלתונים מצדם החלו את פעילות הקיץ על **בטן מלאה** בבריכת השחיה. **ג'וני הרמיץ** תפס פיקוד על המנגל, וצוות המדריכים פקח עין הקייטנים הצעירים. בהמשך צפויים החבר'ה לצאת ליום כיף **לפארק נחשונית**. איזה כיף? רק מה יהיה על התשלומים הכבדים הנופלים על ההורים? אנו בהחלט מחכים להתייחסות רשמית לכתבה הנרגשת של **קטיה ש**. מהשבוע שעבר. הבעיה אינה פרטית שלה ומשפחתה, אלא נוגעת לרבים וטובים.

טיסות נכנסות I – **בלנש לוי** חזרה מביקור ילדים אצל **דינה** בקנדה ו**גדעון** בארה"ב, שחזר איתה והגיע לביקור מולדת.

אותו גדעון לוי בכבודו ובעצמו שימש כ-**לוי** רשמי בטקס העליה לתורה של כיתת **כרמל** שנערך ברוב עם במועדון.

המועדון שאירח כאמור את הטקס החגיגי, היה מלא עד אפס מקום בחוגגים. ושאלה רטורית: האם לא הגיע הזמן למזג את המקום בצורה הולמת??? מי ירים את הכפפה? גם תרומות יתקבלו בברכה.

טיסות נכנסות II - מי שלא מגיע בטיסות נכנסות בימים אלה, הם פועלים תאיילנדים חדשים לטובת המשתלה ובכלל. מידי יום נערמים מכשולים חדשים על הגעתם. את המצב מנצל **ג'וני הרמיץ** לטובת אספקת עבודה לבני הנעורים/נעורון לטובת חשבון פולין. **ג'וני** כבר מכנה את החבר'ה, בשם **התאיילנדים הצברים**. א.ד. **גורדון** מחכך ידיים בהנאה.

טיסות יוצאות I - **תום מעיין** עוזב אותנו בעצב ומצטרף לאימו **מרים** בקנדה. שיהיה בהצלחה. **בית כפר הנשיא** תמיד פתוח לפניך.

טיסות יוצאות II - **שני הנמרים** הידועים גם בשמם הפרטי, **סול וקייל** לבית **קסדן** יצאו לחופשת קיץ בארה"ב עם אבא והשאירו את אמא **שר** להתגעגע לבד.

טיסות יוצאות III - אם התאיילנדים לא מגיעים ארצה **יעקב דדוש** יוצא לתאיילנד לבדוק מקרוב ובאופן אישי מה קורה... את המפתחות למשתלה, ובעיקר הפלא-פון להזמנות הוא השאיר בידיו של **יוסי מלינה**.

אוי לבושה – כל הכבוד למחווה כלפי **נעמי שמר ז"ל** ששירה הודפס על עמוד השער בשבוע שעבר, אבל להדפיס זאת עם שגיאה (נכתב **עמצע** במקום **אמצע**) !!! **בן יהודה** וגם **נעמי שמר** עצמה מתהפכים בקברם... ***(אני לא אספר לאף אחד, כמה טעויות הגהה מצאתי אצלך רק בכתבה זו, ש.ש מערכת)**.

חדי העין I - הצופים בערוץ 1 (יש כאלה) יכלו בוודאי להבחין בתמר ואריה וולפין שהשתתפו בתוכנית החגיגית לרגל יום פטירתו ה-100 של **הרצל**.

איתי לנדסברג אישה של **שרל'ה מרקוסון** שלנו הוא זה שערך את התוכנית. **חדווה וולפין** הייתה התחקירנית בתוכנית.

שרל'ה מרקוסון באותו הזמן שוקדת בחזרות עם כיתת **כרמל** על הצגת הסיום של שנת בר המצווה שתיערך ביום שישי ה-9/7/04 להתראות.

חדי העין II – יכולים בודאי להבחין בעבודות המתקדמות במרץ בצומת שלנו, כולל תאורה ושילוט בולט. כך שאחרי 2000 שנה גם לנו יהיה סוף סוף רמזור! מה שלא נראה בינתיים, זה מיקום לתחנת אוטובוס קרובה לצומת, הן לבאים מצפון, והן למגיעים מדרום.

חדי העין III – מי שלא כל כך הסתכל טוב ושם לב, זו נהגת שיצאה מצומת צחר, והתנגשה באיציק בן דור שלנו. לנהגים שלום, מה שאי אפשר לומר על מצבם של כלי הרכב. אולי זה הזמן לחשוב על רמזור גם של הצומת המסוכן הזה? בכל מקרה: **סעו בזהירות!** ונעבור את הקיץ בשלום.

סנוניות ראשונות נרשמו במשרדי החברה שתבנה את השכונה החדשה "מול גולן" ואשר נפתחו השבוע באתר בית האריזה הישן (מי זוכר?)

טולולולולו... I – אורית שרעבי (תושבת) התחנתה במזל טוב עב"ל ארי.

טולולולולו... II – חגית (הגננת בגנון) שגם היא תושבת אצלנו. מתחנת השבוע. שיהיה במזל טוב.

ובינתיים שיעבור לכם הכל ממול. להתראות לאחר גל החום.

שבת שלום

אבי דורית אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל

לבית רוזנקרניץ

תודה

תודה מכל הלב
 על השמחה שהבאתם לנו ללב פנימה,
 כשהגעתם לחגוג איתנו את בר-המצווה של יואב.
 הייתה לנו זכות גדולה להיות נאהבים
 על ידי כל כך הרבה חבריים
 עם יד רחבה נדיבה ואוהבת!

באהבה גדולה
הדסה ויואב

פרס רקאנטי לאיליין, נרי וניצן

לאחרונה (16/6/04) הוענק בפעם הראשונה פרס רקאנטי "למורה היוזם" . למעלה מ-200 מורים הגישו מועמדותם לפרס, רק 16 צוותים זכו, וביניהם צוות מורות ממבוא הגליל. השלוש זכו על פרויקט פרי יוזמתן (המתנהל כבר כ-10 שנים) "שימוש באנגלית כשפה זרה לתקשורת רב תרבותית בבה"ס היסודי".

איליין קולמן (אנגלית), נרי גסטר (מחשבים) מעמיעד, וניצן טיגר (אנגלית) מיסוד-המעלה הן הזוכות המאושרות.

מהו הפרוייקט? מזה 10 שנים, כל תלמידי כיתות ו' לומדים אנגלית במשך שנה שלמה באמצעות למידה משותפת עם בני גילם בב"ס בעיר רינו, בנבאדה, באמצעות התכתבות בדואר אלקטרוני. (בית ספר לא יהודי...)
 הלמידה נעשית סביב מוקדי עבודות משותפות, בהן באים לביטוי הרקע והתרבות השונים של קהילות התלמידים בארץ ובחו"ל.
 מתכונת הלימודים המשותפים מעוצבת בשיתוף פעולה פדגוגי רצוף עם צוות המורים בב"ס האמריקאי ברינו. ראש הצוות האמריקאי היא המורה מדלון איסבל, מורה למחשבים.
 חשיפת תלמידים בב"ס יסודי לשימוש מלא בשפה האנגלית כשפת תקשורת לנושאי למידה וקשר אישי, חורגת מהציפיות המקובלות לגילאים אלו.
 השימוש בלימודי שפה שנייה כמנוף לרכישת מיומנויות מעבר לשליטה בשפה- רכישת מיומנויות והרגלים לדיאלוג בין תרבויות שונות, גם הוא חריג בנוף לימודי השפות.

אחת ממטרות הפרוייקט היא לנסות ולצמצם את הפערים של השונות עם ילדים אחרים בעולם, לגלות את המשותף.

תלמידי מבוא- הגליל בהתחילם ללמוד אנגלית בכיתה ב', כבר יודעים מה מצפה להם בכיתה ו', וזה מדרבנם להשקיע באנגלית.

הילדים הופכים לידידים, שולחים איגרות ברכה, צילומים, סרטי וידאו, וכך המוטיבציה ורמת הלימוד עולות. התלמידים האמריקאים הופכים לשגרירים צעירים של מדינת-ישראל. זה לימוד רב ממדי, הכולל בתוכו הרבה מעבר ללימוד שפה.

קבלת הפרס לא הייתה פשוטה, ראיונות, ביקורים, מצגות ועוד... מנהלת מבוא גליל, **דיתה עילם**, מאוד עזרה ותמכה בהן בתהליך הצגת המועמדות. הפרס 18.000 ₪. (נוסף לכבוד...) השלוש החליטו, שלא ייתכן שמדלון, המורה האמריקאית, לא תהה נוכחת בטקס. פנו ל**בטי דותן** באומהה, והיא בעזרת קשריה, מצאה תורמים לעניין, וכן בעזרת חלק מכספי הפרס, הובאה מדלון לביקור בישראל, השתתפה בטקס, וזכתה לראות במו עיניה, כל שידעה רק מהמחשב.

ומה אחרי הפרס? השלוש ממשיכות במרץ מחודש, הן רואות חשיבות עצומה, שפרוייקט זה, מפגיש בין תלמידיהן עם הזר והשונה. פותח להם צוהר לעולם אחר ומחדיר בהם המון אחריות.

לאיליין, נרי וניצן- כל הכבוד, וברכות מבית איילת השחר, רק שתמשכנה.

ספרים חדשים בספרייה

<u>שם הספר</u>	<u>שם המחבר</u>	<u>תיאור התוכן</u>
הון חברתי בקיבוצים בפריפריה	א. פוויין-יד-טבנקין	מחקר
נעליים ללא עקבים		סיפורים מודרניים של יוצרות ערביות
המנון לשמחה	שפרה הורן	רומן
שליחותו של הממונה על משאבי אנוש	א.ב. יהושע	רומן
ארנב אדום	טום קלנסי	רומן מתח
לילי לה טיגרס	אלונה קמחי	מלודרמה
הברלינאי האחרון	יורם קניוק	רומן
יוצאים בחודש האביב	מוקי צור	פסח ארץ ישראלי בהגדות מן הקיבוץ
רצח, מצלמים	בתי גור	רומן
מי יבכה כשתמות?	רובין ס. שארמה	שיעורי חיים
אבא עשיר, אבא עני	ר.ט. קיוסאקי	שיעורים להורים על כסף
אדום צהוב שחור	חיים ברעם	רומן

סיפורים	נתן זך	קוף המחט
רומן	יהלי סובול	בין דירות
ביוגרפיה	אניטה שפירא	יגאל אלון: אביב חלדו
רומן מתח	אורי אדלמן	שעות מתות
רומן	רם אורן	המטרה: תל אביב
רומן	נעמי כגן	הברית
פסיכולוגיה קלה	רובין שארמה	הקדוש, הגולש והמנכ"ל

לכל חברי / תושבי / בני / כפר הנשיא הנמצאים והעוזבים

אנו מזמינים אתכם לחג המשק ה-

56

שיתקיים ביום שישי 23/7/04

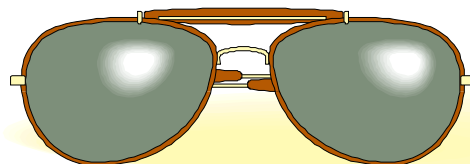
רשמו ביומנים - כולם באים

גדולים וקטנים.

וביחד נעשה חיים משוגעים.

פרטים נוספים בהמשך....

להתראות הצוות.

לכל בעלי הכלבים

לאחרונה אנו רואים יותר ויותר כלבים משוטטים במקומות ציבוריים. ובמיוחד באזור חד"א והמשרדים. הכלבים שרועים בכל פינה מפריעים למעבר חברים, ובמיוחד לחברים מבוגרים בהליכתם לחד"א ולמזכירות. התופעה הפכה להיות בלתי נסבלת! אנו מבקשים שתיקחו אחריות על כלבכם ותדאגו שיהיה קשור במהלך היום.

לידיעתכם: בשבועות הקרובים יסתובב בקיבוץ לוכד כלבים, וכל כלב משוטט יילקח! הקנס על הוצאת כלב מהמכלאה הוא 250 ₪.

תודה על שיתוף הפעולה

אלק – מינהל ומשק

